Člověče nezlob se - Argema

Hodím si kostkou
ať trochu vím
jak a kam mám vlastně jít
Cestou necestou – jako za nevěstou
nesmím se nechat napálit
Jedna, dva, tři – krok za krokem
utíkám, ať mě nechytí
Tak jako ty – pak seskokem
střemhlav níž

Připomíná mi to hry
u kterých nevím co bych sázel
záleží to na štěstí a jestli máme ho kde vzít
Připomíná mi to hry
co jsme jako malí hráli
bez pravidel, bez vítězů čímš chtěl mohl jsi tam být

Tak ještě jednou, ruce nad hlavou
když na vás svým koltem mířím
Rychle se vzdej, neutíkej
poznáš jak přesně střílím
Nastav mi pěst, moc nepřemýšlet
Kámen, nůžky, papír, teď!
Hodíme kostkou, co nezastaví ty chvíle v nás